

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ψηφίσματα τῆς κατ' ἐπανάληψιν
ἐν Ἑρμιόνη Γ τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Ἀριθ. ΙΖ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις.

Θεωροῦσα τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 16 Ἀπριλίου 1826
ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐκδοθέν ψήφισμα.

Θεωροῦσα ὅτι τῶν πολιτῶν τινες νομίζονται ἡδικοημένοι
ἐκ τὸ ἀνέκκλητον Ἑγκληματικὸν Δικαστήριον τὸ παρὰ
τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως συστηθὲν εἰς τὸ Νκύ-
ελιον.

Ψηφίζει.

Α. Τὸ αὐτὸ ψήφισμα ὑπ' Ἀριθ. 1, καὶ 11 Ἀπριλ. 1826
ἀκυροῦται καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν.

Β. Τὸ ἐν Ναυπλίῳ Ἑγκληματικὸν Δικαστήριον παύει.

Γ. Δίδεται εἰς τοὺς πολίτας, ὅσοι νομίζονται ἡδικοημέ-
νοι, δικαίωμα ἐφέσεως πρὸς τὸ Δικαστήριον τῶν Ἑκ-
κλητῶν.

Δ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώ-
δικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ
τύπου.

Ἐξεδόθη τὴν 4 Μαΐου 1827 ἐν Τροιζήνι.

Ἀριθ. ΙΗ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις.

Θεωροῦσα ὅτι κατάλληλος καθέδρα τῆς Κυβερνήσεως
ἄλλος τόπος δὲν εἶναι κατὰ τὸ παρὸν, εἰμὴ τὸ Ναύπλιον.

Ψηφίζει.

Α. Ἡ πόλις τοῦ Ναυπλίου διορίζεται καθέδρα τῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς.

Β. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸ Ναύ-
πλιον, διὰ ν' ἀκολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τῆς.

Γ. Ἡ Βουλὴ θέλει συγκεντρωθῇ ὅσον τάχος ἐκεῖ διὰ ν' ἀρχίσῃ
τὴν ἐκπληρώσιν τὰ χρέη τῆς.

Δ. Ἄν κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ διορισθῇ μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ
Κυβερνήτου ἄλλος τόπος καθέδρα τῆς Κυβερνήσεως,
θέλει γενῆ νόμος ἀπὸ τῆς Βουλῆς περὶ τούτου.

Ε. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα
τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη ἐν Τροιζήνι τὴν 4 Μαΐου 1827.

Ἀριθ. ΙΘ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις.

Θεωροῦσα τὴν ἀνάγκην τῆς ταχίστης συγκροτήσεως τῆς
Βουλῆς.

Θεωροῦσα ὅτι διὰ τὰς ἐξωτερικὰς περιστάσεις ἡ ἐκ-
λογή τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς δὲν ἔπρεπε ν' ἀναβληθῇ
οὔτε μίαν στιγμὴν.

Ψηφίζει.

Α. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐκλέγεται ὁ Κύριος Νικόλαος
Ρενιέρης ὁμοφώνως.

Β. Χρεωστεῖ ἀνεῦ ἀναβολῆς νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τ' ἀποβλέ-
ποντα τὴν ταχίστην ἐναρξιν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.

Γ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα
τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.
Ἐξεδόθη ἐν Τροιζήνι τὴν 4 Μαΐου 1827.

Ἀριθ. Κ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις.

Θεωροῦσα ὅτι εἶναι καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον νὰ βρα-
βευθῇ ὁ στρατιώτης μετὰ τὸν πόλεμον τῆς Ελλάδος διὰ
γῆς ἑθνικῆς, δωρεὰν διδομένης.

Ψηφίζει.

Α. Ὅσοι καταταχθῶσιν ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἀπὸ
τῆς σήμερον διὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν πατρίδα φυλάτ-
τοντες τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους μετ' ἀκριθείας,
ἀξιοματικοί τε καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται, θέλει λάβουν
ἀνταμοιβὴν γῆς ἑθνικῆς, ἑκαττος ἀναλόγως τῆς πρὸς
τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του, δωρεὰν δοθησομένης μετὰ
τὸν πόλεμον τῆς Ελλάδος.

Β. Ἡ Βουλὴ θέλει ἐκδώσῃ νόμον, προσδιορίζοντα τὸ
ποσὸν τῆς δοθησομένης γῆς καὶ τὸν τόπον τῆς διανομῆς
αὐτῆς.

Γ. Τὸ παρὸν ψήφισμα Ἀθηναϊκὸν ὀνομαζόμενον νὰ κατα-
χωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ
δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη ἐν Τροιζήνι τὴν 5 Μαΐου 1827.

Ἀριθ. ΚΑ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις.

Θεωροῦσα ὅτι τὰ δίκαια τῆς πατρίδος φυλάσσονται ἀπὸ
τὰ ὅπλα, καὶ ὅτι καθὲς πολίτης ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰ ὅπλα
πρὸς υπεράσπισιν αὐτῆς.

Θεωροῦσα ὅτι ἀπὸ τὸν διοργανισμὸν τοῦ στρατιωτικοῦ.

καὶ ἀπὸ τὴν συνάρτησιν τοῦ στρατιώτου μὲ τὸν Ἀρχηγὸν καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἀξιώματικῶν μὲ τοὺς ἀνωτέρους αὐτῶν ἐκπηγάζει ἡ ἐνότης τῶν θελήσεων καὶ ἡ εὐστοχος μεθύσεις τῶν πολεμικῶν κινήματων.

Θεωροῦσα ὅτι χωρὶς στρατιωτικῶν νόμων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ στερεωθῇ αἱ δυνάμεις τῆς πατρίδος, καὶ ν' ἀποελέσουν τὸν σκοπὸν τῆς πολιτείας, τὴν ἀσφάλειαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους.

Ψηφίζει.

Α. Ἡ Βουλὴ θέλει θέσει νόμον περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, βάσιν ἔχουσα τὰ κατὰ δύναμιν, τὰ κατ' ἐνέργειαν καὶ τὰ πολιτικὰ στρατεύματα, καθὼς καὶ περὶ τῆς διαιρέσεως καὶ ὑποδιαιρέσεως τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων.

Β. Ὁ Ἀρχιστράτηγος θέλει προσαρμόσει τοὺς στρατιωτικούς νόμους τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀστρεὶ Β ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθυποβάλλων σχέδιον εἰς τὴν ἐπικρίσιν τῆς Βουλῆς, τὸ ὁποῖον ἐγκρινόμενον καὶ ἐπικυρούμενον θέλει ἐνεργήσῃ ἀμέσως.

Γ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου. Ἐξεδόθη ἐν Τροιζῆνι τὴν 5 Μαΐου 1827.

Ἀριθ. ΚΒ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις.

Θεωροῦσα ὅτι κατὰ τὸν § Β τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος Ἕλληνες εἶναι, καὶ ὅσοι πιστεύοντες εἰς Χριστὸν προσέλθουν, ἀποφεύγοντες τὸν αἵσχιστον ζυγὸν, εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα διὰ νὰ κατοικήσουν εἰς αὐτήν.

Θεωροῦσα ὅτι ἡ εὐδαιμονία τῆς πόλεως ἐκπηγάζει ἀπὸ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων καὶ ἀπ' ὅλα τὰ ἐκ τοῦ πολιτισμοῦ ἀγαθὰ.

Ψηφίζει.

Α. Ὅσοι χριστιανοὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ κατοικήσουν, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀνεγείρουν εἰς αὐτὴν πόλεις ἰδιαιτέρας· τότε δ' ἀποτελοῦν ἐπαρχίαν, ὅταν συμποσωθῶν μέχρι 15 χιλ. ψυχῶν.

Β. Ἡ Βουλὴ θέλει προσδιορίσῃ τὸν τόπον, ὅπου θὰ ἐγείρουν τὰς πόλεις τῶν, καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν κατοίκων, χωρὶς νὰ παραβλάπτῃ τῶν ἐντοπίων τὰ δίκαια.

Γ. Ἡ Βουλὴ θέλει προσδιορίσῃ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐθνικῆς γῆς, τὴν ὁποίαν θέλει τοῦς δώσει πρὸς καλλιέργειαν, κανονίζουσα τὰ χρέη καὶ δικάϊά των κατὰ τὸν περὶ ἐκχερσώσεως νόμον.

Δ. Εἶναι δεκτοὶ ὅσοι ἄλλοεθνεῖς προσέλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ κατοικήσουν, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ἐγείρουν πόλεις ἰδιαιτέρας κατὰ τὸν νόμον ὅπου θέλει θέσει περὶ τούτου ἡ Βουλὴ.

Ε. Ἡ Βουλὴ θέλει κανονίσει ὅλα τὰ λοιπὰ δικαίωμά των κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους καὶ κατὰ τὸ δίκαιον.

ΣΤ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη ἐν Τροιζῆνι τὴν 5 Μαΐου 1827.

Ἀριθ. ΚΓ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις.

Θεωροῦσα ὅτι τὸ ζήτημα τῶν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα σποράδην παροικούντων Σμυρναίων, τοῦ νὰ κτίσουν πόλιν ἰδίαν εἰς αὐτὴν διὰ νὰ κατοικήσουν σταθερῶς, εἶναι δίκαιον.

Ψηφίζει.

Α. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Σμυρναίους ν' ἀνεγείρουν πόλιν εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου θελήσουν διὰ νὰ κατοικήσουν.

Β. Ἡ πόλις τῶν θέλει ὀνομασθῇ Νέα Σμύρνη.

Γ. Ἡ Βουλὴ θέλει προσδιορίσῃ τὴν ἔκτασιν τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει κτίσουν τὴν Νέαν Σμύρνην, καὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, τὴν ὁποίαν θέλει τοῦς δώσει πρὸς καλλιέργειαν, ἔσιν ἔχουσα τὸν περὶ ἐκχερσώσεως νόμον.

Δ. Ἡ Βουλὴ θέλει κανονίσει ὅλα τὰ λοιπὰ δικαίωμά των κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους καὶ κατὰ τὸ δίκαιον.

Ε. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου. Ἐξεδόθη ἐν Τροιζῆνι τὴν 5 Μαΐου 1827.

Ἀριθ. ΚΔ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις.

Θεωροῦσα ὅτι εἰς τὴν ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων ἐθνικῶν κτημάτων, ἠκολούθησαν καὶ καταχρήσεις πρὸς βλάβην οὐ τὴν τυχούσαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Ψηφίζει.

Α. Δι' ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων οἷον ὀσπητίων, ἐργαστηρίων, μύλων, ἐρειπίων καὶ λοιπῶν, ὅσαι ἐγέναν ἐναντίον τῶν νόμων καὶ τῶν διατυπώσεων τῆς Διοικήσεως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς Α' περιόδου ἄχρι τέλους τῆς Γ', ἀκυροῦνται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν.

Β. Ὅσοι ἀγοράσαντες παρανόμως ἐθνικὰ κτήματα, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπροσπορίσθησαν ὁποιοδήποτε πρόσδοτον ἀφ' ὅτου τὰ ἔλαβον εἰς τὴν ἐξουσίαν των, ἀφαιρούμενοι τὰ κτήματα ταῦτα, ὀφείλουν ν' ἀποδώσουν καὶ τὴν ἐκ τούτων πρόσδοτον εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, ἐξαιρουμένων τῶν νομίμων ἐξόδων των.

Γ. Οἱ τοιοῦτοι θέλει ἀποζημιωθῶσι διὰ τοῦ ἀντιτίμου, λαμβάνοντες ὅ,τι ἔδωκαν εἰς πληρωμὴν τῶν κτημάτων αὐτῶν. Ἐὰν ἐπλήρωσαν δὲ καὶ χορήματα, νὰ λαμβάνωσι τὴν ἴσην ποσότητα, ὁμοῦ καὶ τὸν νόμιμον αὐτῶν τόκον.

Δ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου. Ἐξεδόθη ἐν Τροιζῆνι τὴν 5 Μαΐου 1827.

Ἀριθ. 148. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον.

Ἀναγνοῦν κατὰ τὴν ὑπ' Ἀριθ. 315 πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὰς ἀπὸ 1 καὶ 4 Σεπτεμβρίου ἀναφορὰς τοῦ Κ. Ἀνδριανῶ Α. Σωτηρίου κυβερνήτου τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγικῆς γαλέρας Ἀσπασίας, δι' ὧν ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸν καταγωγικὸν αὐτοῦ περίπλουν κατὰ τὴν 21 τοῦ Ἰουλίου ἐπισκε

Φάμεν πλησίον τοῦ Βεζυτιῦ τοῦ Αυστριακὸν τραβα-
κούλου Πόμο ὀνομαζόμενον, ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κ.
Ἰωσήφ Φαρεπάουλ καὶ εὐρὼν, ὅτι ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἐν αὐ-
τῷ πραγματειῶν, εἴκοσι δέματα δερμάτων βοῶν, τεσ-
σάρων καρατέλων, καὶ δύο ζεμπιλίων τυροῦ, ἐνὸς γρού-
που νοικτοῦ μὲ τάλληρα ἑκατὸν πενήκοντα δύο, ἐνὸς
κιδωτοῦ ἐμπεριέχοντος χειροποιητὰ, ἐνὸς βαρελίου κρα-
σί, καὶ ἐνὸς ὁμοίου, αἱ μὲν δὲν ἐμπεριείχοντο εἰς τὴν δή-
λωσιν τῶν πραγματειῶν, καὶ ἦσαν ἀνευ φορτωτικῶν, αἱ
δὲ ἦσαν ἰδιοκτησία ἐχθρική, ὡς ἐκ τῶν εὐρεθεισῶν ἐν τῷ
τραβακούλῳ ἐπιστολῶν, καὶ τῆς ἐγγράφου ἐξομολογήσεως
τοῦ πλοιάρχου αὐτοῦ Φαρεπάουλ· διὸ τὰς μετεφόρτωσε
συναίσει τοῦ ἰδίου Φαρεπάουλ εἰς τὴν καταδρομικὴν
γυλέταν του, καὶ τὰς μετέφερεν ἐνταῦθα διὰ νὰ κριθῶσι.
Θεωρήσαν ὅτι ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος Ἰωσήφ Φαρεπάουλ
εἶναι ἀπὼν, περὶ δὲ τῆς ἐγγυήσεως τῶν παρουσιαζομένων
παρὰ τοῦ Κ. Ἀνδριανοῦ Α. Σωτηρίου ἐγγράφων δὲν ὑπάρχει
ἀποδείξεις τῆς γνησιότητός των, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδοθῇ
περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπόφασις ὀριστική.

Ἀποφασίζει.

Α. Αἱ παρὰ τοῦ Ἀνδριανοῦ Α. Σωτηρίου κατασχεθεῖσαι
πραγματεῖαι ἐκ τοῦ Αυστριακοῦ τραβακούλου Πόμο,
κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ Φαρεπάουλ νὰ ἐναποτα-
μιευθῶσιν, ὅπου ἂν ἐγκρίνη ἡ Κυβέρνησις· αἱ δὲ ὑπο-
κείμεναι εἰς φθορὰν νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς δημοπρασίαν·
τὰ δὲ ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως χρήματα νὰ διατηρηθῶσιν
ὡσαύτως, ὅπου ἐγκριθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Β. Τὸ ἐναποταμίευμα τοῦτο τῶν πραγματειῶν, ἡ τῶν
ἐξ αὐτῶν χρημάτων προσδιορίζεται εἰς διάρκειαν ἐξ
ὀλοκλήρων μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως
τῆς παρούσης, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμίας ἀπαιτεῖται
νὰ παρουσιασθῇ ἐνταῦθα ὁ ἀπὼν πλοίαρχος Ἰωσήφ
Φαρεπάουλ διὰ νὰ γενῇ ἡ δέουσα ἀπόφασις.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος
πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης προφάσεως ἀγνοίας ἀπὸ μέρους
τοῦ πλοιάρχου Ἰωσήφ Φαρεπάουλ.

Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ τῇ δεκάτῃ Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστῷ
ἑκατοστοῦ εἰκοστῷ ἐξδόμῳ ἔτει.

Ὁ Πρόεδρος Κωνσταντῖνος Ἀξιῶτης.

Σταμάτιος Μαυρογορδάτος. Στυρίδων Κυπαρίσσης.

Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος. Διονύσιος Κώπας.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Φλογαίτης.

Ἐ γ χ ὥ ρ ο ι εἰ δ ῆ σ ε ι ς.

Ἐξ Αἰγίνης, 14 Σεπτεμβρίου.

Τὴν 29 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ὁ Α' Στόλαρ-
χης ἔφθασεν ἐμπροσθεν τοῦ Μεσολογίου μὲ μίαν ναυ-
τικὴν μοῖραν συγκειμένην ἀπὸ 23 πλοῖα. Τὸ Ἀτμοκί-
νητον μὲ τρεῖς σαλοῦπας ἐπλησίασαν εἰς τὸ Βασιλάδι,
καὶ ἐκάνοντο βόλῃ καὶ ἐκρήμνισαν τὸ τεῖχος του, καὶ
ἐπὶ τὴν λίμνην διέκοψαν τὴν συγκοινωνίαν αὐτοῦ μὲ
τὸ Μεσολόγιον, συνέλαβον δύο ἐχθρικά πλοία μετα-
φέροντα ἐκ Μεσολογίου ζωτροφίας, καὶ τιουτοτρό-
φον τὸ Βασιλάδι ἔμεινε πανταχόθεν ἀποκλεισμένον, καὶ

οἱ ἐν αὐτῷ Τούρκοι μὴν ἔχοντες ζωτροφίαν εἰμὴ διὰ
πέντε ἡμέρας μόνον, πρέπει μέχρι τοῦδε νὰ παρεδίδησαν.
Τὴν 2 τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βρῖκιον ὁ Σωτῆρ, μίᾳ σαλοῦπᾳ
καὶ δύο γολέτῃ εἰσέπλευσαν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλ-
πον ἐναντίον τῆς ἀντικρούσεως τῶν ἐν τῷ στομίῳ Τουρκι-
κῶν κανονοστασίων, τῶν ὁποίων τὸ ἐν τῇ Ῥουμελικῇ
πλευρᾷ κείμενον ὑπέφερεν ἱκανὰ ἀπὸ τὸν ἀντικανονοβολισμόν
τῶν ἡμετέρων· εἰσπλεύσαντα δὲ ἐστάθησαν δύο ἡμέρας
εἰς Ναύπακτον καὶ τὴν 4 ὑπῆγαν εἰς τὸν λιμένα τῶν
Σαλῶνων, ὅπου ἦσαν ἀραγμένα 9 Τουρκικὰ πλοῖα καὶ
τρεῖς Αὐστριακὰ καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὑπῆγαν εἰς ἄλλα
μέρη τοῦ κόλπου, τὸ δὲ βρῖκιον ὁ Σωτῆρ μεῖναν ἐκεῖ
ἐκάνοντο βόλῃ μόνον τὰ ἐχθρικά πλοῖα τὰ ὁποῖα καὶ ἔβλαψεν
ὄχι ὀλίγον. Τὴν δὲ παρελθοῦσαν τετάρτην, 7 τοῦ ἐνεστῶ-
τος, ὁ Α' Στόλαρχος μὲ 17 πλοῖα ταύτης τῆς μοί-
ρας ἀνεχώρησε πρὸς δυσμὰς κατὰ τὰ παράλια τῆς Δυ-
τικῆς Ἑλλάδος. Ταῦτα μαθάνομεν ἀπὸ ἀνθρώπων, ὅστις
εὗρίσκετο εἰς τὸν στόλον, ὅταν ταῦτα ἐγίνοντο.

Γράφουν ἐκ Σύρας νεωστὶ ὅτι εἰς Σμύρνην κατέ-
βησαν τρεῖς χιλιάδες Τούρκοι Ταγκαλάκαι, εἴτινες εἶ-
ναι προσδιωρισμένοι, καθὼς πολλοὶ συμπεραίνουσιν, διὰ
τὰς νήσους Χίον καὶ Μιτυλήνην. Ὁ πασσᾶς ὅμως
δὲν τοὺς ἐσυγχώρησε τὴν εἰσόδον εἰς τὴν Σμύρνην, ὅθεν
ἠναγκάσθησαν νὰ στρατοπεδεύσων ἐξω τῆς πόλεως.

Προσθέτουν ὅτι οἱ Τούρκοι εὗρίσκονται εἰς μεγάλους
φόβους εἰς Σμύρνην, καὶ ἡ ἀνησυχία ἐπικρατεῖ εἰς
ὅλους τοὺς κατοίκους. Ὁ πασσᾶς μεταχειρίζεται αὐστη-
ρὰν ἀστυνομίαν καὶ κατέστησεν εἰς πολλὰ μέρη τῆς
πόλεως φυλακὰς διὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς ἐγκατοίκους
τοῦ νὰ ἀναχωρῶσι, καθὼς καὶ τοῦ νὰ μετοικῶσιν ἀπὸ
τὰς Τουρκικὰς ἐνορίας εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν φράγκων. Εἶ-
ναι πιθανὸν ὅτι παρόμοια μέτρα ἐλήφθησαν κατὰ δια-
ταγὴν τοῦ Σουλτάνου εἰς ὅλας τὰς παραλίας πόλεις
τῆς Τουρκίας ἐξ αἰτίας τῶν ὑποψιῶν, τὰς ὁποίας
πρέπει νὰ συνέλαβε κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπαρεσκείας,
τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει
Πρέσβεις τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων μὲ τὴν ἀλα-
ζῶνα ἀποφατικὴν του ἀπόκρισιν εἰς τὴν τελευταίαν δή-
λωσιν τῆς Δελήσεως τῶν σεβαστῶν ἡγεμόνων των.

Ὁ Ῥωσικὸς στόλος, ὅστις, ὡς προείπωμεν, εἶχεν
ἀναχωρήσει τὴν 6 τοῦ Αὐγούστου ἐξ Ἀγγλίας διὰ τὴν
Μεσόγειον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐνωθῇ μὲ τοὺς λοιποὺς
τοὺς ἐνταῦθα εὕρισκομένους, συνίσταται ἀπὸ ἐννέα δι-
κροτα καὶ ἐννέα φρεγάτας, καὶ διοικεῖται ἀπὸ τὸν
ναύαρχον κόμητα Σεβιάδην καὶ ἀπὸ τὸν ἀντιναύαρχον
κόμητα Βελινγώσην. Στρατεύματα δὲν φέρει παντελῶς·
τὸ πλήρωμα ὅμως τῶν δεκαπέντε μόνων πλοίων τῶν
ἀναχωρησάντων πρότερον μὲ τὸν ναύαρχον συμποσοῦται
εἰς δέκα χιλιάδας ναύτας. Μέρος τούτου τοῦ στόλου
ἐπεριμένετο κατὰ τὴν κοινὴν φήμην νὰ περάσῃ ἀπὸ
Λιδόρνον καὶ καθὼς ἀναγγέλλεται ἀπὸ πλοῖα, τὰ ὁποῖα
ἦλθον ἐκ Γένουας εἰς Σύραν, καὶ ἐκ Λιδόρνου εἰς Σμύρνην,
τὸ μέρος τοῦτου τοῦ στόλου πρέπει ἤδη νὰ ἔφθασεν εἰς
Λιδόρνον, ὅπου ἡ στάσις του ἔμελλε νὰ γένῃ ἀλιγήμερος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐκ Στοχολμίας (Stocholm), 3 Ἰουλίου.

Ἡ δεινὴ στάσις, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν ἡ Πόρτα ὡς πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, τὴν ἐδίασε νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Σουηκίαν ὁ-
 ελος, τὸ ὅποιον αὐτὴ δὲν εἶχε δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν οὔτε ἀπαιτούσα τὴν ἐκπλή-
 ρωσιν τῶν ὑποσχέσεων τῆς, οὔτε ἀναμιμνήσκουσα εἰς αὐ-
 τὴν τὰς ὁποίας τὴν εἶχε κάμει ὑπηρεσίας. Πρὸ τεσσάρων
 ἡ ἐτῶν τὸ Διβάνι δι' εἰδικῆς τινος συνθήκης γενομένης
 κατὰ τοῦ κυρίου Παλίνου, ὑπουργοῦ τῆς Α. Μ. εἶχεν ὑπο-
 λεθῇ εἰς τὴν Σουηκονορβεγιακὴν σημαίαν τὴν εἰς τὸν Εὐ-
 ρύον Πόντον ἐλευθέραν ναυτιλίαν. Ἀλλ' ὅταν Σουηκικά
 ἀνα πλοῖα ἠθέλησαν δυνάμει αὐτῆς τῆς ἀδείας νὰ πλεύ-
 σωσιν εἰς τὸν Πόντον, δὲν ἀπήντησαν ἄλλο παρὰ σιφί-
 σματα ἀπέραντα, καὶ ὑπέφερον σημαντικὰς ζημίας.
 Αἱ παρακινήσεις τῆς ἡμετέρας αὐτῆς ἔγειναν προσποιη-
 ταί· καὶ ὁ ὑπουργὸς αὐτῆς Κόμης Λουενδιέλμος διετάχθη
 νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Τὸ μέτρον τοῦτο
 ἐνωθεν μὲ τὰς σημερινὰς πολιτικὰς περιστάσεις ἔφερε
 τὴν παθουμένην ἐκβασιν.

Ἡ Πόρτα, καθὼς βεβαιούται, ὑπέγκουσεν αὐτοθελήτως
 εἰς τὸ ζήτημα, εἰς τὸ ὅποιον μέχρι τοῦδε ἀνένευε καὶ μὲ
 τρόπον ἀποποιητικόν. Ὁ κύριος Ἴβας, Γραμματεὺς τῆς
 Σουηκικῆς πρεσβείας, ἔφθασε προχθὲς ἐνταῦθα ἐπιφέρων
 συνθήκην τινὰ, κατὰ τὴν ὁποίαν συγχωρεῖται εἰς τοὺς
 δύο λαοὺς τῆς Σκανδιναβίας ἢ εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον ἐ-
 λευθέρᾳ ναυτιλίᾳ, ὅπως ἀπολαμβάνουν αὐτὴν καὶ τὰ
 ἔθνη, πρὸς τὰ ὅποια φιλικῶς ἔχει ἡ Πόρτα.

(Ἐφημ. τῆς Κερκύρας)

Αἱ νεώτεραι Γερμανικαὶ ἐφημερίδες ὁμιλοῦν περὶ τοῦ
 σκοποῦ διαφόρων μεγάλων βασιλέων τῆς Εὐρώπης τοῦ
 νὰ συνοδεύσουν τὰς συζύγους των εἰς τὰ λουτρά τοῦ
 Βάδην (ἐν Βοεμία), καὶ διὰ τῆς περιστάσεως ταύτης
 θέλουν ἐνταμωθῇ εἰς τοῖς πλίτσιν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Πρου-
 σίας, ὅστις διατρίβει ἐκεῖ ὅλον τὸ ἐφετεινὸν καλοκαίρι.
 Μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων τούτων ἀναφέρουν τοὺς αὐτοκρά-
 τας τῆς Ῥωσσίας καὶ Αὐστρίας καὶ τὸν βασιλέα τῆς
 Σαξωνίας. Ἐπέρασε δὲ ἐκεῖθεν καὶ ὁ πρίγκιψ Μέλτερνιχ
 ἐπερχόμενος εἰς τὰ ἐν Βοεμίᾳ ὑποστατικά του. Συμ-
 περαίνουν δὲ αὗται αἱ ἐφημερίδες ὅτι ἡ συνέλευσις αὐ-
 τῇ πρέπει νὰ ἔχῃ διπλωματικούς τινας σκοποὺς καὶ ἰδίως
 περὶ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἀπὸ
 τινος ἤδη καιροῦ ἐνασχολοῦν πολλὰ σπουδαίως τοὺς
 βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ἐπειδὴ καμμία συγ-
 κάλεσις συνίδου δὲν ἔγινε μέχρι τοῦδε, αἱ ἐφημερί-
 δες αὗται περιορίζονται πολιτικῶς εἰς ἀπλὰς ὑποθέσεις.

Ἡ σύμπτωσις τῶν τελευταίων περιστατικῶν τῆς ζωῆς
 δύο πρώτων ὑπουργῶν τῆς Ἀγγλίας εἶναι πολλὰ αξιο-
 πρεπής.

Τὸ 1806 ὁ Κ. Φόξος, ἀφ' οὗ ἐσχημάτισε τὸ ὑπουρ-

γεῖον, τοῦ ὁποίου ἦτο ἀρχηγός, ὠμίλησε τελευταίαν
 φοράν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Ἰούνιον μῆνα καὶ ἀπελθὼν
 ἀπέθανε εἰς Χισούικκον τὸν Αὐγούστου.

Τὸ 1827 ὁ Κ. Κάννιγξ ἀφ' οὗ ἐσχημάτισε τὸ ὑπουρ-
 γεῖον, τοῦ ὁποίου ἦτο ἀρχηγός, ὠμίλησε τελευταίαν
 φοράν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Ἰούνιον μῆνα καὶ
 ἀπελθὼν ἀπέθανεν εἰς Χισούικκον τὸν αὐτὸν μῆνα καὶ
 εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον, ἐν οἷς καὶ ὁ Κ. Φόξος. Ἦσαν
 δὲ καὶ οἱ δύο 57 χρόνων ἡλικίας.

Ἀναφέρει περὶ τούτου ὁ Morning-Herald.

Μέγα μέρος τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν ἐφημερίδων ἐν-
 ασχολεῖ κατὰ τὸ παρὸν ὁ θάνατος τοῦ ἐνδόξου τούτου ἀνδρός·
 Συμπεραίνουν τινὲς ὅτι αἱ κατ' αὐτοῦ βδελυκταὶ κα-
 κολογίαι τῶν ἀντιπάλων του ἐμποροῦν νὰ συνέβαλον
 εἰς τὸ νὰ φθείρουν τὴν ὑγίαν του καὶ νὰ καταστή-
 σουν τὸ πάθος του βαρύτερον· καθότι τὸ σῶμά του δι'
 ἀδυνατισμένον ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, δὲν ἐδύνατο ν' ἀν-
 τέχῃ εἰς πολλὰ ζυγὰς ἡθικὰς ἐντυπώσεις. Ἡ μεγάλη
 ἀνησυχία, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμαζεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν
 τελευταίων ἡμερῶν τῆς ἀσθενείας του καὶ ἡ ἐγκάρδιος
 λύπη, τὴν ὁποίαν τὸν ἐπροξένησεν ὁ θάνατός του,
 ἀποδεικνύουν τὴν μεγάλην ἐμπιστοσύνην καὶ ἀγάπην, τὴν
 ὁποίαν ἀπελάμβανε ζῶν παρ' αὐτῷ. Κατ' ἐπιταγὴν
 δὲ τοῦ βασιλέως τὸ λείψανόν του ἐμελλε νὰ λάβῃ τὰς
 τιμὰς πανδήμου κηδείας. Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδείξεως
 ταύτης τῆς δημοσίας τιμῆς, θέλει τοῦ ἀνεγερθῆ καὶ
 μνημεῖον μεγαλοπρεπὲς εἰς ἐνθύμησιν τῶν εἰς τὴν πα-
 τρίδα του σημαντικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης
 τῶν συμπολιτῶν του.

Αἱ Ἀγγλικαὶ Ἐφημερίδες παριστάνουν τὸν ὁργαν-
 ισμόν τοῦ νέου ὑπουργείου ὡς σχεδὸν ἀποφασισμένον
 καὶ μέλλοντα ν' ἀπαντήσῃ μικρὰν ἀντίστασιν. Ἡ δια-
 χείρησις τῶν πραγμάτων μεταδῶσα ἀπὸ τὸν Κ. Κάν-
 νιγκα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λόρδου Γοδερίχου δὲν θέλει
 ὑποφέρει τροποποιήσεις· ὅθεν αἱ ἀνησυχίαι, τὰς ὁ-
 ποίας ἐγέννησεν ὁ θάνατος τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ, διέ-
 σκεδάσθησαν, καὶ ἡ κατάστασις τῶν δημοσίων κεφα-
 λαίων δὲν ἐξηκολούθησεν. Εἶναι δὲ αξιοπαρατήρητον ὅτι
 τὸ μέρος, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀναστήσει κατὰ τοῦ Κ.
 Κάννιγκος τόσας ἐναντιότητας καὶ ἐμπόδια, φαίνεται
 ὅτι δὲν τὸ μέλει καθόλου νὰ ὀφελῇ ἀπὸ τὸν θά-
 νατόν του. Ἡ γνώμη, κατὰ τῆς ὁποίας τὸ μέρος τοῦτο
 ἐνόμιζεν ὅτι δύναται νὰ παλαίσῃ, ὅταν μάλιστα εἶχε
 τὸν Κ. Κάννιγκα ὄργανον καὶ ὑποστήριγμα, ἀνεβάνη
 τόσον σφοδρὰ ἐνώπιον τοῦ φοβίου τοῦ ὑπουργοῦ τού-
 του, ὥστε αἱ πλέον ἰσχυρῶς ἀναδειχθεῖσαι μέχρι τοῦδε
 διαφωνίαι δὲν ἐτόλμησαν πλέον νὰ φανερωθῶσιν. Ἡ
 φωνὴ τοῦ λαοῦ ἐπέταξε σιωπὴν εἰς πᾶσαν διχονοοῦσαν
 κραυγὴν. Ὁ Κ. Κάννιγξ ἀπῆλυσεν ἀποθανὼν θρή-
 νον, τὸν ὅποιον δὲν ἐδυνήθη ν' ἀπολαύσῃ εἰς τοὺς
 καιροὺς τῆς μεγαλητέρας δυνάμεώς του. Ἡ ἀκουσία αὐτῆς
 ὑπόκλισις προσφερθεῖσα εἰς μνημόσυνόν του, ἦτο ἀρ-
 κετὴ εἰς δόξαν τοῦ ὀνόματός του.